

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 6. decembra 2012*

„Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Vnútroštátna právna úprava — Príspevok vyplácaný úradníkom v prípade choroby — Smernica 2000/78/ES — Článok 3 — Pôsobnosť — Pojem „odmena““

V spojených veciach C-124/11, C-125/11 a C-143/11,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) z 28. októbra 2010 a doručené Súdnemu dvoru 9. a 24. marca 2011, ktoré súvisia s konaniami:

Bundesrepublik Deutschland

proti

Karen Dittrichovej (C-124/11),

Bundesrepublik Deutschland

proti

Robertovi Klinkemu (C-125/11)

a

Jörg-Detlef Müller

proti

Bundesrepublik Deutschland (C-143/11),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: sudcovia K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu tretej komory, E. Juhász, G. Arestis, T. von Danwitz a D. Šváby (spravodajca),

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2012,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- K. Dittrich, R. Klinke a J.-D. Müller, v zastúpení: D. Siegfried, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: M. Dohmen, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Enegren a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. júna 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).
- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporov medzi spolkovými úradníkmi na jednej strane a Bundesrepublik Deutschland na druhej strane vo veci náhrady liečebných výdavkov ich registrovaných partnerov alebo vo veci zohľadnenia tejto náhrady na základe príspevku vyplácaného spolkovým úradníkom v prípade choroby (ďalej len „predmetný príspevok“).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 V odôvodnení 13 smernice 2000/78 sa uvádza:

„Táto smernica sa nevzťahuje na systémy sociálneho zabezpečenia a sociálnej ochrany, ktorých dávky sa nepovažujú za príjem [odmenu – *neoficiálny preklad*] v zmysle, aký má tento pojem na uplatňovanie článku 141 zmluvy o ES, ani na žiadny druh platby štátu, ktorej cieľom je zabezpečenie prístupu k zamestnaniu alebo udržanie zamestnania.“

- 4 Článok 1 smernice 2000/78 stanovuje:

„Účelom tejto smernice je ustanovenie všeobecného rámca pre boj proti diskriminácii v zamestnaní a povolani na základe náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, s cieľom zaviesť v členských štátoch uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania.“

- 5 Článok 2 smernice 2000/78 stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚zásada rovnakého zaobchádzania‘ rozumie, že nemá existovať žiadna priama alebo nepriama diskriminácia založená na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 1.

2. Na účely odseku 1:

- a) o priamu diskrimináciu ide, ak sa z niektorého z dôvodov uvedených v článku 1 zaobchádza s jednou osobou nepriaznivejšie, ako sa v porovnateľnej situácii zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou;

...“

6 Článok 3 smernice 2000/78 vymedzuje rozsah pôsobnosti tejto smernice takto:

„1. V rámci právomocí delegovaných na spoločenstvo sa bude táto smernica vzťahovať na všetky osoby, tak vo verejnom ako i v súkromnom sektore, vrátane verejných orgánov vo vzťahu k:

...

c) podmienkam zamestnania a pracovným podmienkam, vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania;

...

3. Táto smernica sa nevzťahuje na žiadne dávky poskytované štátnymi alebo podobnými systémami, vrátane štátneho systému sociálneho zabezpečenia alebo sociálnej ochrany.

...“

Nemecké právo

Zákon o registrovanom partnerstve

7 § 1 ods. 1 zákona o registrovanom partnerstve (Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft) zo 16. februára 2001 (BGBl. I, s. 266) v znení zmenenom a doplnenom § 7 zákona zo 6. júla 2009 (BGBl. I, s. 1696, ďalej len „LPartG“) stanovuje:

„Dve osoby rovnakého pohlavia, ktoré pred matričným úradom osobne a za súčasnej prítomnosti oboch osôb vyhlásia, že chcú spoločne trvalo žiť v partnerstve (partnerky alebo partneri), založia partnerstvo. Tieto vyhlásenia nemôžu byť ničím podmienené ani časovo obmedzené.“

8 § 5 LPartG s názvom „Povinnosť prispievať na uspokojovanie potrieb v partnerstve“ spresňuje:

„Partneri majú vzájomnú povinnosť... primerane prispievať na uspokojovanie potrieb v partnerstve...“

Vnútroštátne predpisy týkajúce sa príspevku priznávaného spolkovým úradníkom

9 Nárok spolkových úradníkov na príspevok v prípade choroby, starostlivosti alebo materstva je upravený v nemeckom zákone o spolkových úradníkoch (Bundesbeamtengesetz, ďalej len „BBG“).

10 § 80 BBG v jeho znení účinnom v čase podania žiadostí o príspevok zo strany žalobcov vo veciach samých znie:

„1. Príspevok sa priznáva

(1) úradníkom, ktorí poberajú plat alebo čerpajú rodičovskú dovolenku

(2) dôchodcom, ktorí majú nárok na starobný dôchodok,

...

Príspevok sa takisto priznáva v prípade výdavkov vynaložených zo strany manželského partnera oprávnenej osoby, pokiaľ mu jeho príjem neumožňuje byť finančne nezávislý, ako aj v prípade výdavkov vynaložených zo strany nezaopatrených detí, ktoré môžu byť zohľadnené v rámci rodinných prídavkov vyplácaných na základe spolkového zákona o platoch úradníkov (Bundesbesoldungsgesetz).

...

2. Za oprávnené sa podľa všeobecného pravidla považujú iba nevyhnutné a primerané výdavky:

(1) v prípade choroby alebo starostlivosti,

...

3. Príspevok sa priznáva vo forme náhrady oprávnených výdavkov v rozsahu najmenej 50 %. ...

4. Ministerstvo vnútra stanoví... prostredníctvom vyhlášky podrobnosti priznávania príspevku,..."

11 Až do nadobudnutia platnosti spolkového nariadenia z 13. februára 2009 o príspevku priznávanom úradníkom v prípade choroby, starostlivosti a materstva [Verordnung über Beihilfe in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen (Bundesbeihilfeverordnung), BGBl. I S 326, ďalej len „BBhV“] boli podmienky priznávania príspevku v takých prípadoch upravené správnymi smernicami týkajúcimi sa príspevku vyplácaného úradníkom v prípade choroby, starostlivosti a materstva [Allgemeine Verwaltungsvorschrift für Beihilfen in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen (Beihilfenvorschriften), ďalej len „BhV“].

12 BhV boli zrušené, pretože zasahovali do oblasti upravenej zákonom, avšak naďalej sa uplatňovali na výdavky vynaložené pred 14. februárom 2009, t. j. pred dňom nadobudnutia platnosti BBhV. Podľa § 3 BhV medzi rodinných príslušníkov oprávnenej osoby s nárokom na príspevok patria manželský partner a jej nezaopatrené deti, avšak nie osoba, s ktorou oprávnená osoba založila registrované partnerstvo.

13 § 1 BBhV stanovuje:

„Toto nariadenie upravuje priznávanie príspevku v zákonom stanovených prípadoch. Príspevok dopĺňa individuálne zdravotné poistenie, ktoré sa podľa všeobecného pravidla musí uhrádzať z bežnej odmeny.“

14 § 2 BBhV znie:

„Oprávnená osoba

1. Ak odseky 2 až 5 nestanovujú inak, nárok na príspevok má každá osoba, ktorá je ku dňu vzniku nároku na príspevok

1. úradníkom,

2. poberateľom dôchodku, na ktorý majú nárok úradníci, alebo

3. bývalým úradníkom.

2. Nárok na príspevok je okrem iného podmienený existenciou nároku oprávnenej osoby na také dávky, akými sú plat, odmena zamestnanca štátnej správy, príspevok na stáž, dôchodok, prechodný príspevok, vdovský alebo vdovecký dôchodok, výživné... alebo dočasný príspevok... Na nárok na

príspevok nemá vplyv neplatená dovolenka, ktorá sa čerpá na základe nariadenia o osobitných dovolenkách (Sonderurlaubsverordnung), pod podmienkou, že táto dovolenka netrvá viac ako jeden mesiac.

...“

15 § 4 BBhV, ktorý spresňuje oprávnených rodinných príslušníkov, stanovuje:

„Manželský partner oprávnenej osoby má nárok na príspevok pod podmienkou, že celková výška jeho príjmov neprevyšuje... 17 000 eur.

...“

16 § 46 BBhV s názvom „Výpočet výšky príspevku“ stanovuje:

„1. Príspevok sa priznáva vo forme náhrady percentuálnej časti (výpočtový koeficient) oprávnených výdavkov, ktoré vynaložila oprávnená osoba a jej oprávnení rodinní príslušníci. ...

2. Ak odsek 3 nestanovuje inak, výpočtový koeficient je

(1) 50 % v prípade oprávnenej osoby,

(2) 70 % v prípade poberateľov dôchodku s výnimkou dieťaťa s nárokom na sirotský dôchodok,

(3) 70 % v prípade oprávneného manželského partnera a

(4) 80 % v prípade oprávnených detí a detí s nárokom na sirotský dôchodok.

3. Výpočtový koeficient pre nárok na príspevok vyplácaný oprávnenej osobe sa zvyšuje na 70 % v prípade, ak má táto osoba v starostlivosti dve a viac nezaopatrených detí. ...“

17 § 80 ods. 1 tretia veta BBG bol zmenený a doplnený so spätným účinkom k 1. januáru 2009 zákonom zo 14. novembra 2011 (BGBl. I, s. 2219) a v nadväznosti na to došlo k zahrnutiu registrovaných partnerov medzi rodinných príslušníkov s nárokom na predmetný príspevok. § 4 ods. 1 a § 46 ods. 2 bod 3 BBhV boli takisto v tomto zmysle zmenené a doplnené so spätným účinkom k 14. februáru 2009.

Spory vo veciach samých a prejudiciálna otázka

18 Žalobcovia vo veciach samých vo veci C-124/11 a C-125/11, ktorí sú spolkovými úradníkmi, nemali úspech so svojimi žiadosťami, ktorými sa od Bundesrepublik Deutschland domáhali priznania príspevku na liečebné výdavky, ktoré v decembri 2004 a novembri 2005 vynaložili ich registrovaní partneri v zmysle LPartG.

19 Rozsudkami vydanými 16. júna 2009 a 26. mája 2009 Verwaltungsgericht Berlin vyhovel žalobám podaným proti odmietnutiu týchto žiadostí, pričom usúdil, že nárok na predmetný príspevok síce nevyplýva z BhV, keďže tieto predpisy nezahŕňujú registrovaných partnerov medzi rodinných príslušníkov, na ktorých sa vzťahujú, ale vyplýva zo smernice 2000/78.

20 Verwaltungsgericht Berlin sa totiž domnieval, že judikatúra Súdneho dvora (rozsudok z 1. apríla 2008, Maruko, C-267/06, Zb. s. I-1757) odstránila všetky pochybnosti o tom, že aj príspevok vyplácaný úradníkom v prípade choroby môže byť posúdený ako „odmena“ v zmysle tejto smernice. V tejto súvislosti zdôraznil, že predmetný príspevok sa vypláca iba z dôvodu služobného pomeru

a neposkytuje sa ako dávka všeobecného štátneho systému sociálneho zabezpečenia alebo sociálnej ochrany, ako to vyplýva najmä zo vzájomných väzieb medzi predmetným príspevkom a príslušnou odmenou úradníkov.

- 21 Žalobca vo veci samej vo veci C-143/11, ktorý je bývalým spolkovým úradníkom na dôchodku, v júli 2006 požiadal o zohľadnenie svojho partnera na účely predmetného príspevku, čo žalovaná vo veci samej odmietla.
- 22 Návrhy, ktorými sa žalobca vo veci samej domáhal konštatovania, aby sa registrovaný partner, pokiaľ ide o predmetný príspevok, považoval za manželského partnera, boli v konaní na prvom aj druhom stupni neúspešné. Odvolací súd predovšetkým usúdil, že smernica 2000/78 nebola porušená, keďže žalobca vo veci samej sa na účely priznania predmetného príspevku pre jeho registrovaného partnera nenachádzal v situácii, ktorá je porovnateľná so situáciou manželského partnera.
- 23 Vo všetkých troch konaniach vo veciach samých neúspešný účastník konania podal na Bundesverwaltungsgericht opravný prostriedok „Revision“.
- 24 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa BhV žalobcovia v každom z konaní vo veci samej nemôžu uplatňovať nároky na predmetný príspevok z jediného dôvodu, že ich registrovaní partneri sa na rozdiel od manželského partnera nepovažujú za rodinných príslušníkov s nárokom na príspevok.
- 25 Vnútroštátny súd okrem toho spresňuje, že pokiaľ by predmetný príspevok patril do pôsobnosti smernice 2000/78, žalobcovia vo veciach samých by mali nárok na požadovaný príspevok. Podľa tejto smernice by sa totiž rovnosť zaobchádzania s úradníkmi žijúcimi v registrovanom partnerstve a úradníkmi žijúcimi v manželstve musela uplatniť, pretože, čo sa týka požadovanej dávky, a to konkrétne príspevku vyplácaného úradníkom v prípade choroby, je situácia registrovaných partnerov na jednej strane a manželských partnerov na druhej strane porovnateľná.
- 26 Vnútroštátny súd rozhodujúci vo veciach však vyjadruje pochybnosti v súvislosti s otázkou, či sa predmetný príspevok má považovať za prvok odmeny v zmysle článku 157 ZFEÚ, ktorý patrí do pôsobnosti smernice 2000/78, alebo za dávku všeobecného štátneho systému sociálneho zabezpečenia či sociálnej ochrany, alebo podobnú dávku, ktorá je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice.
- 27 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že kritériá, ktoré Súdny dvor definoval v prípade dôchodkových systémov, aby odlišil dávky vyplácané z profesijného systému od dávok poskytovaných zo štátneho systému sociálneho zabezpečenia, nie sú v celom rozsahu splnené, pokiaľ ide o predmetný príspevok. Navyše sa domnieva, že tieto kritériá nie sú v rámci systémov zabezpečenia v prípade choroby vhodné.
- 28 Za týchto podmienok Bundesverwaltungsgericht rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru v každej veci túto prejudiciálnu otázku:

„Uplatní sa smernica 2000/78, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, na vnútroštátne predpisy o poskytovaní štátneho príspevku úradníkom v prípade choroby („Beihilfe“)?“

O prejudiciálnej otázke

- 29 Svojou otázkou, ktorá je identická v každom z konaní vo veci samej, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či príspevok vyplácaný úradníkom v prípade choroby, akým je príspevok priznávaný úradníkom Bundesrepublik Deutschland na základe zákona o spolkových úradníkoch, patrí do pôsobnosti smernice 2000/78.

- 30 Z článku 3 ods. 1 písm. c) a článku 3 ods. 3 smernice 2000/78 vyplýva, že táto smernica sa vzťahuje na všetky osoby tak vo verejnom, ako i v súkromnom sektore vrátane verejných orgánov, najmä čo sa týka podmienok odmeňovania, a nevzťahuje sa na nijaké dávky poskytované štátnymi alebo podobnými systémami vrátane štátneho systému sociálneho zabezpečenia alebo sociálnej ochrany.
- 31 Ako Súdny dvor rozhodol, pôsobnosť smernice 2000/78 sa musí vzhľadom na článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 3 ods. 3 v spojení s odôvodnením 13 tejto smernice chápať tak, že nezahŕňa systémy sociálneho zabezpečenia a sociálnej ochrany, ktorých dávky sa nepovažujú za „odmenu“ v zmysle, aký má tento pojem na uplatňovanie článku 157 ZFEÚ (rozsudky Maruko, už citovaný, bod 41, a z 10. mája 2011, Römer, C-147/08, Zb. s. I-3591, bod 32).
- 32 Z toho vyplýva, že článok 3 ods. 3 smernice 2000/78 nemožno vykladať v tom zmysle, že peňažná dávka, ktorá sa v prípade choroby vypláca úradníkovi a ktorá predstavuje „odmenu“ v zmysle článku 157 ZFEÚ, nepatrí do pôsobnosti tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok Römer, už citovaný, bod 33).
- 33 Treba teda určiť, či peňažnú dávku priznávanú na základe takého systému zabezpečenia v prípade choroby, akým je systém stanovený pre nemeckých spolkových úradníkov, možno považovať za „odmenu“ v zmysle článku 157 ZFEÚ.
- 34 V súlade s článkom 157 ods. 2 ZFEÚ treba za „odmenu“ považovať obvyklú základnú alebo minimálnu mzdu alebo plat a všetky dávky, ktoré zamestnávateľ vypláca priamo alebo nepriamo, v hotovosti alebo naturáliách pracovníkovi v pracovnom pomere.
- 35 Po prvé, čo sa týka vecného prvku odmeny, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že „odmena“ v zmysle článku 157 ZFEÚ sa má vykladať extenzívne. Odmena zahrnuje najmä všetky dávky v hotovosti alebo v naturáliách, súčasné alebo budúce, pokiaľ sú vyplácané hoci nepriamo zamestnávateľom pracovníkovi z dôvodu jeho zamestnania, a to buď na základe pracovnej zmluvy, právnych predpisov, alebo dobrovoľne (pozri rozsudky zo 4. júna 1992, Bötzel, C-360/90, Zb. s. I-3589, bod 12, ako aj z 9. februára 1999, Seymour-Smith a Perez, C-167/97, Zb. s. I-623, bod 29).
- 36 Peňažná dávka, akou je príspevok vyplácaný nemeckým spolkovým úradníkom v prípade choroby, podľa ktorej sa nahrádza 50 až 80 % oprávnených výdavkov na zdravotnú starostlivosť vynaložených úradníkom alebo niektorými jeho rodinnými príslušníkmi, tak z vecného hľadiska spadá pod pojem „odmena“ v zmysle článku 157 ZFEÚ.
- 37 Po druhé treba preskúmať, či sa predmetný príspevok vypláca úradníkom z dôvodu ich pracovného pomeru. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že na účely posúdenia toho, či dávka patrí do pôsobnosti článku 157 ZFEÚ, môže mať rozhodujúcu povahu jedine kritérium založené na zistení, že dávka sa pracovníkovi vypláca na základe pracovného vzťahu, a to tým viac, že ide o jediné kritérium, ktoré vychádza zo samotného znenia tohto ustanovenia (pozri, pokiaľ ide o oblasť starobného dôchodku, rozsudok Maruko, už citovaný, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 38 Osobitné kritériá, ktoré stanovil Súdny dvor na účely posúdenia kvalifikácie dôchodkovej dávky ako odmeny v zmysle článku 157 ZFEÚ, najmä tie, podľa ktorých musí uvedená dávka priamo závisieť od odpracovaného času a jej výška sa musí vypočítať na základe posledného platu (pozri rozsudok Maruko, už citovaný, bod 48 a citovanú judikatúru), sú vo vzťahu k dávke, o akú ide vo veci samej a ktorej účelom nie je poskytovať dotknutej osobe príjem po skončení pracovného pomeru, ale pokryť výdavky na zdravotnú starostlivosť, ktoré boli vynaložené počas alebo po skončení tohto pomeru, irelevantné.
- 39 Ako uviedol generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, príčinný prvok uvedený v bode 37 tohto rozsudku je v prejednávanej veci prítomný. Predmetný príspevok sa totiž poskytuje výlučne nemeckým spolkovým úradníkom alebo bývalým úradníkom, ktorí predstavujú osobitnú kategóriu pracovníkov

(pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2008, Komisia/Taliansko, C-46/07, bod 40 a citovanú judikatúru), na základe ich pracovného pomeru k štátu. Uvedený príspevok je tak neodlučiteľne spojený so štatútom nemeckého spolkového úradníka a podľa § 2 ods. 2 BBhV je nárok na tento príspevok podmienený vyplácaním odmeny alebo dávky namiesto tejto odmeny oprávnenej osobe. Vzťah medzi predmetným príspevkom a pracovným pomerom vyplýva takisto zo skutočnosti, že úradník, ktorý čerpá neplatenú dovolenku, nemá v súlade s týmto ustanovením nárok na uvedený príspevok, ak dovolenka trvá viac ako jeden mesiac.

- 40 Po tretie zo znenia článku 157 ZFEÚ vyplýva, že dávka poskytovaná pracovníkovi z dôvodu jeho pracovného pomeru je „odmenou“ v zmysle tohto ustanovenia iba v prípade, ak ju vypláca samotný zamestnávateľ.
- 41 Pokiaľ ide o konania vo veci samej, okolnosť, že predmetný príspevok je upravený zákonom a nedopĺňa sociálnu dávku vyplácanú na základe všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorú poukázal vnútroštátny súd, nemôže spochybniť posúdenie ako odmeny, ktoré sa viaže k dávke vyplácanej štátom v postavení zamestnávateľa na základe pracovného pomeru (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. septembra 1994, Beune, C-7/93, Zb. s. I-4471, body 26 až 29 a 37; z 29. novembra 2001, Griesmar, C-366/99, Zb. s. I-9383, bod 37, ako aj z 12. septembra 2002, Niemi, C-351/00, Zb. s. I-7007, body 41 a 42).
- 42 Z informácií, ktoré v odpovedi na písomnú otázku Súdneho dvora poskytli žalobcovia v konaniach vo veci samej a Bundesrepublik Deutschland, totiž vyplýva, že predmetný príspevok je financovaný dotknutým správnym orgánom štátu v postavení zamestnávateľa z personálnych mzdových nákladov a nie z rozpočtu sociálneho zabezpečenia. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby preskúmal, či skutočne ide o taký prípad.
- 43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 3 ods. 3 smernice 2000/78 sa má vykladať v tom zmysle, že príspevok vyplácaný úradníkom v prípade choroby, akým je príspevok priznávaný úradníkom Bundesrepublik Deutschland na základe zákona o spolkových úradníkoch, patrí do pôsobnosti uvedenej smernice, pokiaľ ho financuje štát ako verejný zamestnávateľ, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 3 ods. 3 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že príspevok vyplácaný úradníkom v prípade choroby, akým je príspevok priznávaný úradníkom Bundesrepublik Deutschland na základe zákona o spolkových úradníkoch (Bundesbeamtenengesetz), patrí do pôsobnosti uvedenej smernice, pokiaľ ho financuje štát ako verejný zamestnávateľ, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy